

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Er/1068/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214219349
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anikó Soóky
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214219349.2

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: W. I., G.. XX.XX.XXXX, K. E. Č.. XXX, XXX XX G. Ž., proti povinnému: Ž. W., G.. XX.XX.XXXX, J.. XX.XX.XXXX, G. K. A. Č.. XXX, XXX XX L., vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Katarína Szabóová, Exekútorový úrad so sídlom Nám. Á. Vámbéryho 5249/13B, 929 01 Dunajská Streda, pod spis. značkou EX 198/14, o vymoženie 385,62 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora: Mgr. Katarína Szabóová pod sp. zn. EX 198/14 vyhlasuje za neprípustnú.

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora: Mgr. Katarína Szabóová pod sp. zn. EX 198/14 zastavuje.

Súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekúcie nepriznáva.

odôvodnenie:

Oprávnený doručil dňa 30.09.2014 súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhal vymoženia pohľadávky voči povinnému na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/83/2014-51, zo dňa 11.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.06.2014.

Na základe návrhu oprávneného, žiadosti súdneho exekútora a exekučného titulu tunajší súd vydal dňa 17.10.2014 pod č. k. 6Er/1068/2014-6 poverenie na vymoženie predmetnej pohľadávky v prospech oprávneného.

Dňa 17.06.2015 podal na tunajší súd súdny exekútor návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel, pričom dedičské konanie po ňom bolo právoplatne zastavené pre nemajetnosť. K svojmu podaniu pripojil aj uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 7D/144/2014, zo dňa 19.03.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.04.2015 čo do zastavenia konania, z ktorého vyplýva, že povinný zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom dedičské konanie po ňom bolo v zmysle ustanovenia § 175 h ods. 1 O.s.p. právoplatne zastavené, t. j. z dôvodu nemajetnosti.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41 (Ex. por.).

V prípade ak povinný zomrel po vydaní poverenia v konaní sa pokračuje s dedičmi. Po právoplatnosti dedičského rozhodnutia sa koná s každým dedičom povinného v rozsahu, v ktorom na neho prešli záväzky poručiťela. V predmetnom konaní dedičské konanie po povinnom bolo právoplatne zastavené, z dôvodu že povinný nezanechal majetok.

Podľa ustanovenia § 19 O.s.p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením, pričom smrťou táto spôsobilosť zanikne.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného priadku exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, 6b)
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Smrť povinného znamená stratu jeho spôsobilosti byť účastníkom konania. Preto je potrebné posúdiť, či povinnosť z exekučného titulu prešla na jeho právnych nástupcov (dedičov). Ak vymáhaná povinnosť neprešla na dedičov z dôvodu zastavenia dedičského konania, pretože povinný nezanechal majetok, resp. zanechal iba nepatrný majetok, musí byť exekúcia zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Keďže v danom prípade povinný v priebehu exekučného konania stratil spôsobilosť byť účastníkom konania a niet procesne spôsobilého povinného, súd v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Súdny exekútor vo svojom podaní si uplatnil trovy exekúcie v celkovej výške 48,83 EUR.

Podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa ustanovenia § 197 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa ustanovenia § 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Súd pri rozhodovaní o povinnosti nahradiť trovy exekúcie zistil, že nie je možné uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie oprávnenému, a to z dôvodu absencie zákonných dôvodov predpokladaných v § 203 Exekučného poriadku. V danej exekučnej veci zastavenie exekučného konania procesne nezavinil oprávnený a dôvodom na zastavenie exekučného konania nebol ani nedostatok majetku

povinného, nepostačujúceho ani na úhradu trov exekúcie. Pri rozhodovaní o trovách exekúcie je podstatné, že bezprostredným dôvodom zastavenia exekúcie nie je nemajetnosť povinného, ale strata jeho spôsobilosti byť účastníkom exekučného konania. Použitie ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku (nemajetnosť povinného) v spojení s § 203 ods. 2 Exekučného poriadku prichádza do úvahy len v prípade, že povinný právne existuje, avšak súdny exekútor počas trvania exekučného konania zistil jeho nemajetnosť. Keďže oprávnený zastavenie exekúcie nezavinil, pretože povinný zomrel počas exekúcie, hoci ako nemajetný, nemožno súdnemu exekútorovi priznať náhradu trov exekúcie proti oprávnenému.

Ďalej súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV ÚS 27/08-12 zo dňa 24.01.2008, v zmysle ktorého samotná skutočnosť, že nastane stav, keď nebudú uspokojené všetky nároky exekútora pri výkone exekúcie, nemusí viesť k protiústavným dôsledkom. Toto riziko, ktoré exekútor nesie, je odôvodnené a do značnej miery kompenzované jeho v podstate monopolným postavením pri výkone exekúcie. Ústavný súd v tejto súvislosti odkázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Van der Musselle proti Belgicku z 23.11.1983), v ktorom bolo zdôraznené, že riziko s výkonom určitej profesie, kam spadá i riziko neuhradenia odmeny za odvedenú prácu, je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku o zastavení konania je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Podanému odvolaniu môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, pričom jeho rozhodnutie sa bude považovať za rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

Proti výroku o trovách exekúcie je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd. Podaním odvolania sa zrušuje tento výrok uznesenia a opätovne rozhodne sudca. (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).